GENERALINIO ADVOKATO PAOLO MENGOZZI IŠVADA,

pateikta 2008 m. sausio 10 d. [1]

1. Savo apeliaciniu skundu Belgijos Karalystė (toliau – apeliantė) prašo panaikinti 2006 m. liepos 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą (toliau – skundžiamas sprendimas) [2], kuriuo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl 2004 m. vasario 4 d. Komisijos sprendimo 2004/136/EB [3] panaikinimo tiek, kiek šiuo sprendimu apeliantei buvo nustatyta 2 % vienodo dydžio korekcija už 2000–2002 finansiniais metais deklaruotas iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus lėšų finansuojamas išlaidas arba, nepatenkinus šio prašymo, dėl nefinansuojamų išlaidų sumos sumažinimo.

I — Taikomi teisės aktai

2. Bendros žemės ūkio politikos finansavimą reglamentuojančios Bendrijos taisyklės [4] numato, kad intervencija, kuria pagal Bendrijos teisės nuostatas bendro žemės ūkio rinkų organizavimo srityje siekiama stabilizuoti žemės ūkio rinkas, visų pirma yra finansuojama iš EŽŪOGF Garantijų skyrius [5]. Tais atvejais, kai Komisija nustato, kad šios išlaidos buvo patirtos nesilaikant Bendrijos taisyklių, ji priima sprendimą dėl išlaidų, kurių Bendrija nefinansuoja [6]. Valstybės narės, laikydamosi įstatymuose ir kituose teisės aktuose numatytų nacionalinių nuostatų, turi imtis priemonių įsitikinti, kad iš Fondo lėšų finansuojamos operacijos yra tikrai atliktos ir atliktos teisingai, siekiant užkirsti kelią taisyklių pažeidimams ir su jais kovoti bei išieškoti sumas, kurios buvo prarastos dėl pažeidimų ar aplaidumo [7].

1 — Originalo kalba: italų.

2 — *Belgija prieš Komisiją* (T-221/04).

3 — Sprendimas dėl Bendrijos atsisakymo Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus lėšomis finansuoti kai kurias valstybių narių patirtas išlaidas (OL L 40, 2004, p. 31).

4 — Su šia byla yra susiję 1970 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 729/70 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 94, p. 13) ir, kiek tai susiję su po 2000 m. sausio 1 d. patirtomis išlaidomis, 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 160; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 25 t., p. 414). Šie reglamentai nebegalioja, nes nuo 2007 m. sausio 1 d. taikomas 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, 2005, p. 1).

5 — Žr. Reglamento Nr. 729/70 1 straipsnio 2 dalies b punktą ir 3 straipsnio 1 dalį, o taip pat Reglamento Nr. 1258/99 1 straipsnio 2 dalies b punktą ir 2 dalies 2 punktą.

6 — Žr. Reglamento Nr. 729/70 5 straipsnio 2 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 1258/99 7 straipsnio 4 punktą.

7 — Žr. Reglamento Nr. 729/70 8 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 1258/99 8 straipsnio 1 dalį.

3. 1992 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3508/92, nustatančio tam tikrų Bendrijos pagalbos schemų integruotą administravimo ir kontrolės sistemą [8], 1 straipsnyje yra numatyta, kad kiekviena valstybė narė įkuria integruotą sistemą, kuri turi būti taikoma lauko kultūrų sektoriui, visų pirma Bendrijos paramai tam tikrų lauko kultūrų augintojams.

4. Reglamento 2 straipsnyje numatyta, kad „integruotą sistemą sudaro šie elementai:

a) kompiuterinė duomenų bazė;

b) žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistema, kurioje naudojami raidiniai ir skaitmeniniai simboliai;

c) gyvulių identifikavimo ir registravimo sistema, kurioje naudojami raidiniai ir skaitmeniniai simboliai;

d) paraiškos pagalbai gauti;

e) integruota kontrolės sistema“.

2000 m. liepos 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1593/2000, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EEB) Nr. 3508/92 [9], įsigaliojusiu 2000 m. liepos 28 d., iš pastarojo reglamento 2 straipsnio b ir c punktų buvo išbraukti žodžiai „kurioje naudojami raidiniai ir skaitmeniniai simboliai“.

5. Reglamento Nr. 3508/92 1 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad šiame reglamente „žemės ūkio paskirties sklypas – tai vientisas žemės plotas, kuriame vienas ūkininkas augina vienos rūšies kultūrą“.

6. Reglamento Nr. 3508/92 4 straipsnyje nustatyta:

„Žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistema, kurioje naudojami raidiniai ir skaitmeniniai simboliai, kuriama pagal žemės registro žemėlapius bei dokumentus, kitas kartografines nuorodas, nuotraukas

8 — OL L 355; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 223. Šis reglamentas buvo keletą kartų iš dalies pakeistas ir galiausiai panaikintas 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiu bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiu tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiančiu Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 (OL L 270, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 40 t., p. 269).

9 — OL L 182, 2000, p. 4.

iš lėktuvo ar iš palydovo ar kitas lygiavertes nuorodas arba pagal daugiau nei vieną iš minėtų elementų.“

Reglamentu Nr. 1593/2000 šio straipsnio tekstas buvo pakeistas ir išdėstytas taip:

„Žemės ūkio sklypų identifikavimo sistema kuriama pagal žemėlapius arba žemės registro dokumentus ar kitas kartografines nuorodas. Naudojamasi kompiuterinės geografinės informacinės sistemos metodais, pageidautina ir aerofotonuotraukomis ar erdviniu ortovaizdavimu, kurių vienodas standartas garantuoja ne mažesnį kaip 1:10 000 kartografinio mastelio tikslumą.“

7. Reglamento Nr. 3508/92 7 straipsnyje numatyta, kad „integruota kontrolės sistema taikoma visoms pateiktoms paraiškoms pagalbai gauti, ypač atliekant administracinius patikrinimus, patikrinimus vietoje ir, jei reikia, nuotolinį stebėjimą iš lėktuvo ar palydovo“.

8. 8 straipsnyje nurodoma, kad:

„1. Valstybės narės atlieka paraiškų pagalbai gauti administracinius patikrinimus.

2. Be administracinių patikrinimų, atliekami patikrinimai vietoje, atrinktoje žemės ūkio valdoje. Dėl visų šių patikrinimų valstybė narė sudaro atrankos planą.

3. Kiekviena valstybė narė paskiria instituciją, atsakingą už šiame reglamente numatytų patikrinimų koordinavimą.

4. Nacionalinės valdžios institucijos, laikydamosi sąlygų, kurios turi būti nustatytos, nuotoliniu stebėjimu gali nustatyti žemės ūkio paskirties sklypų plotą, nustatyti auginamas kultūras ir patikrinti jų būklę.

<…>“.

9. Remiantis Tarybos reglamento Nr. 3508/92, su pakeitimais, padarytais 1996 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2466/96 [10], 13 straipsnio 1 dalimi, visi šio reglamento 2 straipsnyje nurodyti integruotos administravimo ir kontrolės sistemos elementai nuo 1997 m. sausio mėn. turėjo būti taikomi Belgijoje. Vėliau Reglamentu Nr. 1593/2000 13 straipsnio 1 dalis buvo papildyta c papunkčiu, kuriame 2005 m.

10 — OJ L 335; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 20 t., p. 148.

sausio 1 d. buvo įtvirtinta kaip vėliausia data, nuo kurios įvairiose valstybėse narėse turėtų būti taikoma „4 straipsnyje numatyta sklypų identifikavimo sistemos geografinė dalis“.

10. 1992 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3887/92, nustatančio išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo tam tikroms Bendrijos pagalbos schemoms taisykles [11], iš dalies pakeisto 1998 m. liepos 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1678/98 [12], 6 straipsnyje nurodyta:

„1. Administraciniai patikrinimai ir patikrinimai vietoje turi būti atliekami taip, kad užtikrintų efektyvią pagalbos ir priemokų suteikimo sąlygų laikymosi priežiūrą.

2. Vykdant Reglamento (EEB) Nr. 3508/92 8 straipsnio 1 dalyje numatytus administracinius patikrinimus, *inter alia*:

a) atliekami kryžminiai deklaruotų žemės ūkio paskirties sklypų ir gyvulių patikrinimai, siekiant išvengti tokios pačios pagalbos skyrimo kelis kartus per tuos pačius kalendorinius metus;

b) <…> [13].

3. Patikrinimai vietoje turi apimti pakankamai didelę paraiškų dalį. Ši dalis turi apimti bent:

— <…>;

— 5 % paraiškų pagalbai „už plotą“. Tačiau šis procentas sumažinamas iki 3 % paraiškų pagalbai „už plotą“, jei skaičius per kalendorinius metus viršija 700 000 paraiškų valstybei narei.

Tuo atveju, kai per patikrinimus vietoje regione ar jo dalyje nustatoma didelių pažeidimų, kompetentingos institucijos turi atlikti papildomus patikrinimus einamaisiais metais bei padidinti tikrintinų paraiškų procentą šiame regione ar jo dalyje ateinančiais metais.

4. Kompetentinga institucija, remdamasi rizikos analize ir pateiktų paraiškų

11 — OL L 391, 1992, p. 36.

12 — OL L 212, 1998, p. 23.

13 — Susiję tik su raguočių patikrinimais.

reprezentatyvumu, atrenka paraiškas patikrinimams vietoje. Analizuojant riziką įvertinama:

— pagalbos dydis;

— sklypų skaičius bei plotas arba gyvulių skaičius, kuriems yra prašoma pagalbos,

— pasikeitimai nuo praėjusių metų,

— per praėjusių metų patikrinimus gauti duomenys,

— kiti rodikliai, kuriuos apibrėžia valstybės narės,

— Reglamento (EB) Nr. 820/97 pažeidimai [14].

14 — 1997 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamentas, nustatantis galvijų identifikavimo ir registravimo sistemą ir susijęs su jautienos ir jautienos produktų žymėjimu (OL L 117, 1997, p. 1).

<…>

7. Plotas nustatomas tinkamomis kompetentingos institucijos nustatytomis priemonėmis, kurių tikslumas ne mažesnis nei nustatytasis oficialiems matavimams pagal nacionalines taisykles. Kompetentinga įstaiga nustato leistiną matavimo nuokrypio dydį, atsižvelgdama pirmiausia į paties matavimo metodą, oficialių dokumentų tikslumą bei vietovės ypatumus (pvz., laukų nuolydžio ar paviršiaus formos) ir į paskesnės pastraipos nuostatas.

<…>“.

11. 1999 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2801/1999, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EEB) Nr. 3887/92 [15], nuo 2000 m. sausio 1 d. buvo pakeista pirmiau nurodyta 6 straipsnio 2 dalis ir išdėstyta taip:

„2. Reglamento (EEB) Nr. 3508/92 8 straipsnio 1 dalyje numatyti administraciniai patikrinimai visų pirma apima:

15 — OL L 340, 1999, p. 29.

a) kryžminius deklaruotų žemės ūkio paskirties sklypų ir gyvulių patikrinimus, siekiant užtikrinti, kad tokia pati pagalba nebūtų skiriama daugiau nei vieną kartą per tuos pačius kalendorinius ir (arba) ūkinius metus, ir išvengti neteisėto pagal Bendrijos pagalbos schemas, apimančias plotų deklaravimą, akumuliacijos;

b) <...> [16];

c) <...> [17]“.

Reglamentu Nr. 2801/1999 taip pat buvo pakeista Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 3 dalies antra įtrauka:

„— 5 % paraiškų pagalbai „už plotą““

12. Reglamento Nr. 3887/92 7 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Jei valstybė narė nuspręstų naudoti nuotolinį stebėjimą visoje ar dalyje atrinktos žemės ūkio valdos, nurodytos 6 straipsnio 3 dalyje, ji:

— atlieka visų sklypų, kurie turi būti patikrinti, nuotraukų, darytų iš palydovo ar lėktuvo, fotoanalizę, siekiant nustatyti, kas dengia žemės paviršių ir išmatuoti plotą,

— atlieką visų paraiškų, kurių atžvilgiu fotoanalizė nepatvirtina deklaracijos tikslumo, patikrinimą vietoje, tenkindama kompetentingos institucijos prašymą“.

13. Reglamento Nr. 3887/92, su pakeitimais, padarytais 1995 m. liepos 6 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1648/95 [18], 9 straipsnio 2 dalyje visų pirma numatyta:

„Jei faktiškai nustatytas plotas yra mažesnis nei paraiškoje pagalbai gauti nurodytas

16 — Susiję tik su raguočių patikrinimais.

17 — Susiję tik su raguočių patikrinimais.

18 — OL L 156, 1995, p. 27.

„plotas“, pagalbos dydžiui apskaičiuoti bus naudojamas patikrinimo metu faktiškai nustatytas ploto dydis. Tačiau, išskyrus *force majeure* atvejus, patikrinimo metu faktiškai nustatytas plotas sumažinamas:

— dvigubu nustatyto skirtumo dydžiu, jei jis yra didesnis nei 3 % arba du hektarai, bet ne daugiau nei 20 % nurodyto ploto.

Jei skirtumas yra didesnis nei 20 % nurodyto ploto, nebus teikiama jokia su šiuo plotu susijusi pagalba.

<…>“.

15. Reglamento Nr. 2419/2001 31 straipsnio 2 dalyje, kurioje įtvirtinta nuostata atitinka Reglamento Nr. 3887/92 9 straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje įtvirtintą nuostatą, nurodyta:

„Nepažeidžiant 32–35 straipsniuose nustatyto pagalbos sumažinimo arba jos neskyrimo, jeigu administracinių arba patikrinimų vietoje metu nustatoma, kad pagalbos už plotą paraiškoje deklaruotas plotas yra didesnis už atitinkamai pasėlių grupei nustatytą plotą, pagalba skaičiuojama, atsižvelgiant į plotą, nustatytą šiai pasėlių grupei.“

II — Faktinės bylos aplinkybės

14. Reglamentas Nr. 3887/92 buvo panaikintas 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2419/2001, nustatančiu išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo tam tikroms Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3508/92 nustatytoms Bendrijos pagalbos schemoms taisykles [19]; jo 54 straipsnyje numatoma, kad jis taikomas paraiškoms pagalbai gauti, susijusioms su prekybos metais arba priemokų skyrimo laikotarpiais, kurie prasideda 2002 m. sausio 1 dieną.

16. 1996 m. Belgijos valdžios institucijos nustatė žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemą, sukurtą pagal nuotraukas iš lėktuvo, padarytas taikant kompiuterinę geografinę informacinę sistemą (toliau – GIS) [20]. Žemės ūkio paskirties sklypai buvo nustatyti pagal šias aeronuotraukas patiems ūkininkams rankiniu būdu juos pažymėjus, o vėliau administracija atliko šių duomenų grafinį kodavimą GIS.

19 — Komisijos reglamentas, nustatantis išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo tam tikroms Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3508/92 nustatytoms Bendrijos pagalbos schemoms taisykles (OL L 327; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 34 t., p. 308).

20 — Iki šiol naudojama informacinė sistema, skirta atvaizduoti ir analizuoti žemės paviršiuje egzistuojančius objektus ar įvykusius įvykius, kurie gali būti apibūdinami naudojant erdvinius matavimo vienetus. Geografiniai ar erdviniai duomenys pagrįsti bendra erdvinių matavimo vienetų sistema.

17. Po 2001 m. gegužės mėn. Belgijoje atliktų patikrinimų Komisijos tarnybos, atsakingos už EŽŪOGF sąskaitų apmokėjimą, nustatė, kad Belgijos valdžios institucijų lauko kultūrų sektoriuje atliktuose patikrinimuose yra tam tikrų netikslumų.

18. 2003 m. rugsėjo 30 d. Komisija priėmė apibendrinamąją ataskaitą, kurioje išdėstė savo nuomonę, kad, visų pirma, 1999–2001 derliaus metais Belgijos Karalystė nesilaikė nei Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnio, nei Reglamento Nr. 3887/92 6 ir 9 straipsnių, atsižvelgiant į tai, kad, viena vertus, nesumažino deklaruoto žemės ūkio paskirties sklypų, už kuriuos buvo pateiktos paraiškos pagalbai gauti, ploto ir (arba) neatliko patikrinimų vietoje tais atvejais, kai administracinių patikrinimų metu buvo nustatyta, jog deklaruotas plotas buvo didesnis nei GIS užkoduotas plotas (toliau – GIS plotas), o kita vertus, vėlavo grafiškai užkoduoti žemės sklypus GIS bei dėl šios priežasties atlikdama rizikos analizę praleido keletą atvejų. Komisija nusprendė, kad Belgijos Karalystė papildomus patikrinimus atliko netinkamai ir nesilaikydama galiojančių taisyklių.

19. 2004 m. vasario 4 d. Komisija priėmė sprendimą 2004/136/EB (toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo ji, visų pirma, nustatė 2 % vienodo dydžio korekciją (atitinkančią 9 322 809 eurus) Belgijos Karalystės akredituotų mokėjimo agentūrų paskirstytoms ir deklaruotoms iš EŽŪOGF Garantijų skyriaus finansuotinoms išlaidoms lauko kultūroms už 2000–2002 finansinius metus dėl trūkumų, susijusių su papildoma kontrole.

III — Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

20. Ši byla buvo pradėta ieškiniu, pateiktu Teisingumo Teismo kanceliarijai 2004 m. balandžio 13 d., kuris buvo įregistruotas numeriu C-176/04, kuriuo Belgijos Karalystė prašo panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis nustatė pirmiau nurodytą vienodo dydžio korekciją arba, nepatenkinus šio prašymo, sumažinti nefinansuojamų išlaidų sumą iki 1 079 814 eurų.

21. 2004 m. birželio 8 d. Nutartimi Teisingumo Teismas, remdamasis Teisingumo Teismo statuto 51 straipsniu, iš dalies pakeistu Tarybos sprendimu 2004/407/EB, Euratomas, iš dalies keičiančiu Teisingumo Teismo statuto 51 ir 54 straipsnius [21], perdavė bylą Pirmosios instancijos teismui.

22. Ieškinys, Pirmosios instancijos teismo registre įregistruotas numeriu T-221/04, grindžiamas trimis pagrindais. Kaip pirmąjį

21 — OL L 132, 2004, p. 5.

pagrindą ieškovė nurodo tai, kad ji nepažeidė Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnio ir Reglamento Nr. 3887/92 6 ir 9 straipsnių. Antruoju pagrindu, kuris yra pateikiamas kaip alternatyva pirmajam pagrindui, ieškovė nurodo, kad Komisija pažeidė sąlygas, kurias nustatė savo 1997 m. gruodžio 23 d. dokumente Nr. VI/5330/97 „Rekomendacijos dėl finansinių pasekmių apskaičiavimo rengiant sprendimą dėl EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaitų apmokėjimo“ [22] (toliau – rekomendacijos), o taip pat, atlikdama galutinį tyrimą, pažeidė Reglamento Nr. 729/70 [23], iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1287/95 [24], 5 straipsnio 2 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 1258/99 [25] 7 straipsnio 4 dalį. Trečiuoju pagrindu, pateiktu kaip alternatyva pirmiems dviem pagrindams, Belgijos Karalystė nurodo, kad apskaičiuojant Komisijos pritaikytą korekcijos sumą buvo pažeistas proporcingumo principas.

23. Skundžiamame sprendime, kuriuo Pirmosios instancijos teismas atmetė visą ieškinį ir nurodė ieškovei padengti bylinėjimosi išlaidas, teismas savo iniciatyva ir papildomai pripažino, jog ieškinio pagrindas, kuriuo alternatyviai siekiama sumažinti korekcijos sumą, yra nepriimtinas, nes, jo manymu, nagrinėdamas ieškinį dėl panaikinimo jis neturi teisės pakeisti ar iš dalies keisti skundžiamą sprendimą [26].

24. Pirmosios instancijos teismas nagrinėti ieškinį iš esmės pradėjo kartu vertindamas ir atmesdamas pirmąjį pagrindą ir antrojo pagrindo pirmąją dalį, kurioje ieškovė tvirtino, jog šioje byloje nėra įvykdyta sąlyga, kad iš esmės nesilaikoma Bendrijos taisyklių, kaip yra numatyta rekomendacijose.

25. Kalbėdamas apie pirmąjį iš Komisijos apibendrinamojoje ataskaitoje Belgijos Karalystei pateiktų kaltinimų, susijusių su Belgijos valdžios institucijų nepakankama reakcija į atlikus administracinius patikrinimus taikant GIS nustatytus neatitikimus, Pirmosios instancijos teismas pirmiausia atkreipė dėmesį į tai, kad ataskaitoje nurodyta, jog Belgijos valdžios institucijos pagalbą paskirstė neatlikusios tolesnių tyrimų, kai kuriais atvejais, kai paraiškoje pagalbai gauti deklaruotas plotas viršijo GIS plotą daugiau nei 5 %, ir visais atvejais, kai deklaruotas plotas viršijo GIS plotą mažiau nei 5 % [27].

26. Jis nurodė, kad „jei administracinių patikrinimų metu GIS rodo, jog paraiškoje pagalbai gauti deklaruotas plotas yra didesnis nei GIS plotas, toks neatitikimas reiškia galimą taisyklių nesilaikymą paraiškoje (toliau – neatitikimai)“. Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad „jei GIS tiksliau parodo faktinį plotą, o ne paraiškoje pagalbai gauti deklaruotą plotą, tokiu atveju pagalbos išmokėjimas už plotus remiantis deklaruotais plotais yra neteisėta išmoka paraišką pagalbai gauti pateikusiam asmeniui ir atitinkamai EŽŪOGF nuostoliai“. Dėl šios priežasties jis

22 — Neoficialus prie bylos pridėto originalo prancūzų kalba vertimas.

23 — Žr. 4 ir 6 išnašas.

24 — 1995 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentas, iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 729/70 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 125, 1995, p. 1).

25 — Žr. 4 ir 6 išnašas.

26 — Skundžiamo sprendimo 26–28 punktai.

27 — Ten pat, 45 punktas.

atmetė ieškovės argumentą, kad dėl galimo duomenų apie plotą, kuriame yra žemės sklypai, parengtų naudojant GIS ir gautų rankiniu būdu nustatant plotus ant galbūt senų fotografijų, nepakankamo tikslumo tokie netikslumai buvo nereikšmingi. Pirmosios instancijos teismo nuomone, dėl tikslumo trūkumo „kyla EŽŪOGF nuostolių atsiradimo rizika“. Be to, Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad „jei GIS duomenys būtų buvę tikslūs, padaryta žala būtų akivaizdi“, tačiau atsižvelgiant į tai, kad „dėl netikslių duomenų negalima nustatyti, ar patirti nuostoliai yra realūs“, „neatitikimai parodo EŽŪOGF nuostolių atsiradimo riziką“ [28].

27. Pirmosios instancijos teismas taip pat nurodė, jog nors nagrinėjamu laikotarpiu galioję teisės aktai nereikalavo, kad valstybės narės naudotų GIS (o tik leido joms tai daryti), Belgijos valdžios institucijos, pradėdamos naudoti GIS iki to, kai ji tapo privaloma, įsigijo „stebėsenos priemonę, galinčią teikti reikalingą informaciją, viršijančią Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 2 dalyje numatytus reikalavimus“. Todėl, Pirmosios instancijos teismo nuomone, Komisija negalėjo „nekreipti dėmesio į šį elementą, patvirtinantį, kad kyla rimtų ir pagrįstų abejonių, t. y. realus pavojus EŽŪOGF patirti nuostolių vien tik todėl, kad sistema, kurią taikant buvo nustatyti neatitikimai, nebuvo privaloma ar nebuvo skirta šiam tikslui“. Dėl šios priežasties Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad, laikydamasi Teisingumo Teismo praktikos [29], Komisija pateikė įrodymus dėl jai kylančių rimtų ir pagrįstų abejonių dėl ūkininkų deklaruotų plotų teisingumo ir atitinkamai dėl Belgijos valdžios institucijų vykdomos kontrolės veiksmingumo bei šių institucijų pateiktų duomenų patikimumo [30].

28. Pirmosios instancijos teismas taip pat atmetė ieškovės argumentą, kad, atsižvelgiant į šiuos neatitikimus, Komisija, reikalaudama Belgijos valdžios institucijų atlikti patikrinimus vietoje, sumažinti plotus arba atlikti kitokius administracinius patikrinimus, siekė nustatyti pareigas, kurios teisės aktais buvo nustatytos tik jau įvykus nagrinėjamoms faktinėms aplinkybėms. Šiame kontekste Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad tokios pareigos „kai kuriais atvejais atsiranda netiesiogiai dėl to, kad nagrinėjami teisės aktai valstybių narių reikalauja pačioms sukurti veiksmingą tikrinimo ir priežiūros sistemą“. Konkrečiau kalbant, Pirmosios instancijos teismas, remdamasis Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsniu ir Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 1 dalimi bei 9 straipsnio 2 dalimi, nusprendė, kad „valstybės narės, siekdamos užtikrinti, jog teikiant pagalbą teisingai laikomasi formos ir turinio reikalavimų, privalo atlikti kelis administracinius patikrinimus ir patikrinimus vietoje“. Taip pat, vadovaudamasis Teisingumo

28 — Skundžiamo sprendimo 47–48 punktai. Visos šioje išvadoje kabutėse cituojamos skundžiamo sprendimo ištraukos yra neoficialus prancūziško teksto vertimas.

29 — 1999 m. sausio 21 d. Sprendimas *Vokietija prieš Komisiją* (C-54/95, Rink. p. I-35, 34 punktas).

30 — Skundžiamo sprendimo 30 ir 49–50 punktai.

Teismo praktika [31], jis nusprendė, kad „administraciniai patikrinimai, kurie atliekami prieš patikrinimus vietoje, turi būti atliekami taip, kad nacionalinės valdžios institucijos galėtų padaryti visas įmanomas išvadas, neabejotinas ar keliančias abejonių, pagalbos skyrimo sąlygų laikymosi atžvilgiu“ [32].

29. Padaręs išvadą, kad Belgijos valdžios institucijos nesureagavo į naudojant GIS pagalba aptiktus neatitikimus [33], Pirmosios instancijos teismas vertino tai, ar patikrinimai, kuriuos šiais tikslais atliko šios institucijos, buvo veiksmingi. Tokie patikrinimai skundžiamame sprendime apibūdinami taip:

„Šiuo atveju prie Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 4 dalyje numatytai rizikos analizei atlikti naudojamų kriterijų, siekiant išsiaiškinti, kuriose bylose turi būti atliekami patikrinimai vietoje, Belgijos valdžios institucijos savo iniciatyva priskyrė neatitikimais pagrįstą kriterijų. Tais atvejais, kai bylos patekdavo į nustatytą tolerancijos ribą viršijančiais neatitikimais (tiek teigiamais, tiek neigiamais) pasižyminčių lauko kultūrų kategoriją, Belgijos valdžios institucijos tikrindavo GIS grafinius duomenis ir galėjo nustatyti, kad tam tikrais atvejais tokių duomenų ištaisymas panaikindavo neatitikimus. Likusiais atvejais būdavo atrenkamos bylos, kuriose turėdavo būti atliekami patikrinimai vietoje. Belgijos vyriausybė tvirtina (ir tai nėra ginčijama), kad ji atliko tokius patikrinimus 10 % paraiškų, sudarančių didelę dalį paraiškų, atrinktų vadovaujantis su neatitikimais susijusiais kriterijais atliekant rizikos analizę, atžvilgiu (52 % 1999 m., 24 % 2000 m. ir 28 % 2001 m.)“ [34].

30. Nustatęs, kad pirmiau nurodyta paklaida yra 5 % [35], Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog paklaidos taikymas atliekant administracinius patikrinimus yra nepriimtinas, nes tai galėtų trukdyti atlikti patikrinimą. Pirmosios instancijos teismas šiuo atžvilgiu pateikia tokias pastabas:

„Patikrinimo tikslas yra įvertinti paraiškoje pagalbai gauti pateiktus duomenis. Taigi neteisėtumo pašalinimas šiame etape, šiuo atveju atsižvelgiant tik į didesnius nei 5 % dydžio neatitikimus, trukdo atlikti išsamų ir veiksmingą atitinkamų bylų patikrinimą. Be to, jų pašalinimas rizikos analizės etape trukdo neatitikimų, galbūt kartu su kitais kriterijais, pagrindu atlikti patikrinimus. Be to, nors paklaida gali būti priimtina atliekant patikrinimą vietoje, visų pirma vykdant nuotolinį stebėjimą palydovų pagalba, remiantis šiuo pagrindu dėl matavimo priemonių techninio netobulumo tokios ribos taikymas atliekant administracinį patikrinimą negali būti pateisinamas. Dėl to reikia pastebėti, kad neatitikimai nėra matavimo klaidos, kurios, kaip tvirtina Belgijos vyriausybė, yra GIS netikslumo pasekmė, bet neatitikimas tarp deklaruotų duomenų ir Belgijos

31 — 1996 m. spalio 3 d. Sprendimas *Vokietija prieš Komisiją* (C-41/94, Rink. p. I-4733, 17 punktas) ir 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimas *Ispanija prieš Komisiją* (C-468/02, 40 punktas).

32 — Skundžiamo sprendimo 51–54 punktai.

33 — Skundžiamo sprendimo 57 punktas.

34 — Ten pat, 58 punktas.

35 — Ten pat, 59 punktas.

valdžios institucijų turimų administracinių duomenų“ [36].

31. Kad ir kaip ten būtų, Pirmosios instancijos teismas papildomai nurodė, kad „5 % paklaidos taikymas nesumažina abejonių dėl Belgijos valdžios institucijų pateiktų skaičių tikslumo, bent dėl 5 % jų pateiktų skaičių dydžio, neatsižvelgiant į abejones, kurios kyla dėl už neteisingų paraiškų pateikimą taikomų nuobaudų neskyrimo“. Dėl to, kaip pabrėžė Komisija, jis nurodė, „kad Belgijos valdžios institucijų atlikti patikrinimai negalėjo užkirsti kelio pagalbos išmokėjimui neatliekant papildomų patikrinimų kai kuriose bylose, kuriose neatitikimas buvo didesnis nei 5 %, ir kai kuriose bylose, kuriose neatitikimas buvo mažesnis nei 5 %“ [37].

32. Kalbėdamas apie antrąjį iš Komisijos apibendrinamojoje ataskaitoje pateiktų kaltinimų, susijusį su grafinių duomenų įvedimu, Pirmosios instancijos teismas visų pirma nurodė, kad iš ataskaitos matyti, jog 1999 m. vėlyvą rugpjūtį į GIS buvo įvesta tik 60 % duomenų, 2000 m. – 70 % ir 2001 m. – 87 %, o tai leido Komisijai padaryti išvadą, jog atliekant rizikos analizę nebuvo galima įvertinti didelio bylų skaičiaus ar atrinkti jas patikrinimui vietoje atlikti [38].

33. Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad dėl šios priežasties Komisija teisingai nusprendė, jog dėl pavėluoto duomenų įvedimo atlikti administracinius patikrinimus vietoje laiku buvo neįmanoma, ir tai trukdė atlikti patikrinimus vietoje. Visų pirma Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog „todėl, kad Belgijos vyriausybė nepateikė tinkamų įrodymų, paneigiančių Komisijos nustatytas faktines aplinkybes dėl patikrinimų vietoje neatlikimo, susijusio su pavėluotu duomenų įvedimu“, „toks patikrinimas nebuvo atliktas keleto bylų atžvilgiu“ [39].

34. Pirmosios instancijos teismo manymu, tai, kad jokioje su EŽŪOGF susijusioje nuostatoje nereikalaujama iki kiekvienų metų rugpjūčio 31 d. įvesti grafinių duomenų, netrukdo padaryti išvadą, kad, viena vertus, „tiesiogiai įtvirtintos pareigos nebuvimas negali išsklaidyti abejonių, kylančių dėl patikrinimo vietoje neatlikimo“ ir, kita vertus, „kadangi dėl vėlavimo nebuvo atlikti patikrinimai vietoje, tai pažeidžia bendro pobūdžio pareigą būti pasirengus atlikti tokius patikrinimus“. Todėl Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad tai, jog patikrinimai vietoje buvo atlikti po rugpjūčio 31 d. ir dėl to buvo atlikti tam tikri pataisymai, neturi reikšmės.

36 — Ten pat, 60 punktas.
37 — Ten pat, 61 punktas.
38 — Ten pat, 65 punktas.
39 — Ten pat, 67 ir 69 punktai.

Pirmosios instancijos teismo nuomone, tai nereiškia, kad „visi būtini patikrinimai buvo atlikti, ir neįrodo, kad tokie patikrinimai vietoje buvo po rugpjūčio 31 d. atliktos veiksmingos rizikos analizės rezultatas“ [40].

35. Galiausiai Pirmosios instancijos teismas taip pat atmetė antrojo ieškinio pagrindo antrąją dalį, grindžiamą tuo, kad EŽŪOGF nekilo jokia reali rizika patirti nuostolių – kita sąlyga, kuri pagal rekomendacijas yra būtina nustatant finansines korekcijas, – ir trečiąjį pagrindą dėl proporcingumo principo pažeidimo.

IV — Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

36. 2006 m. spalio 13 d. Teisingumo Teismo kanceliarijoje gautu pareiškimu Belgijos Karalystė pateikė apeliacinį skundą dėl pirmiau nurodyto sprendimo.

37. Šalių atstovai buvo išklausyti per 2007 m. birželio 21 d. posėdį.

40 — Ten pat, 70 punktas.

38. Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą ir, atsižvelgiant į nagrinėjant bylą pirmojoje instancijoje pateiktą ieškinį, ginčijamą sprendimą,

— nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti skundžiamą sprendimą ir, remiantis savo neribota jurisdikcija, iki 1 491 085 eurų sumos sumažinti skundžiamu sprendimu nustatytą finansinę korekciją,

— nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti skundžiamą sprendimą ir grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui,

— priteisti iš Komisijos Pirmosios instancijos teisme ir Teisingumo Teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas.

39. Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą,

— priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

V — Teisinė analizė

A — *Apeliacinis skundas dėl Pirmosios instancijos teismo sprendimo*

40. Apeliantė savo apeliacinį skundą grindžia keturiais pagrindais. Pirmasis pagrindas – faktų iškraipymas. Antrasis – Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnio bei Reglamento Nr. 3887/92 6 ir 9 straipsnių, o taip pat pareigos motyvuoti pažeidimas. Trečiasis – proporcingumo principo pažeidimas. Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas – teisės klaida dėl neribotos Bendrijos teismų jurisdikcijos buvimo, kiek tai susiję su byloje nagrinėjamu klausimu.

1. Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas, susijęs su faktų iškraipymu

41. Apeliantė teigia, kad byloje nagrinėjamu laikotarpiu žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistema – GIS, – kurią ji naudoja nuo 1996 m., nebuvo privaloma, o tokia tapo tik 2005 m., kaip numatyta Reglamente Nr. 1593/2000; ši sistema buvo tikslesnė ir veiksmingesnė nei kitų valstybių narių naudojamos sistemos, nes rėmėsi atskirų žemės ūkio paskirties sklypų (o ne sklypų grupių) identifikavimu ir aeronuotraukomis (o ne žemėlapiais ar žemės kadastrais). Identifikuojant žemės ūkio paskirties sklypus GIS turėjo sudaryti galimybę atlikti kryžminius patikrinimus atliekant paraiškų pagalbai gauti administracinius patikrinimus, siekiant nustatyti ir pašalinti sklypų sutapimą ir užkirsti kelią tam, kad pagalba nebūtų skiriama daugiau nei vieną kartą už tą patį sklypą. Tačiau ginčijamame sprendime nurodytais derliaus metais (1999–2001 m., toliau – nagrinėjamas laikotarpis) Belgijos valdžios institucijos GIS nelaikė priemone, skirta tiksliam žemės ūkio paskirties sklypų plotui nustatyti. Naudojant GIS nustatyti plotai buvo netikslūs, nes, užuot juos nustačius remiantis žemėje ar naudojant nuotolinio stebėjimo būdus atliktais matavimais, jie buvo nustatyti remiantis sklypų planais, kuriuos ūkininkai rankiniu būdu pažymėdavo ant aeronuotraukų. Ūkininkai ir *Bureau provincial* (provincijos biuro) techninis personalas, rankiniu būdu žymėdami ribas ar įvesdami šias pažymėtas ribas į GIS, galėjo padaryti klaidų ir palikti netikslumų, kurie, nors ir nedideli, galėjo turėti didelį poveikį apskaičiuojant plotus, nes aeronuotraukų mastelis buvo 1:10 000. Be to, nagrinėjamu laikotarpiu taikant GIS nustatyti plotai nebūtinai sutapo su žemės paviršiumi, nes plotų ribos buvo žymimos ranka ant fotonuotraukų, kurios galėjo būti ir penkerių metų senumo, nors kasmet 25–30 % žemės ūkio paskirties sklypų plotai keisdavosi, nelygu auginamoms lauko kultūroms. Todėl, apeliantės nuomone, GIS leido atlikti tik apytikslį sklypų plotų įvertinimą, o Belgijoje, kaip ir kitose valstybėse narėse, tikslūs sklypų plotai galėjo būti apskaičiuoti tik pakankamai kvalifikuotiems fiziniams asmenims atliekant matavimus vietoje ar foto būdu analizuojant iš palydovo darytas nuotraukas (toliau – nuotolinis stebėjimas).

42. Apeliantė teigia, kad, atsižvelgiant į šias Belgijos valdžios institucijų naudojamos

GIS savybes, Pirmosios instancijos teismas iškraipė faktus, skundžiamo sprendimo 47 straipsnyje išdėstydamas požiūrį, kad GIS tiksliau atspindėjo tikrovę nei paraiškose pagalbai gauti ūkininkų deklaruoti plotai. Pirmosios instancijos teismas taip pat neteisingai išaiškino GIS veikimo būdą manydamas, kad, viena vertus, administracinių patikrinimų metu nustatytas neatitikimas tarp GIS ploto ir deklaruoto ploto yra neatitikimas, parodantis galimą paraiškos neteisėtumą, ir, kita vertus, kad dėl netikslaus GIS ploto pobūdžio neįmanoma nustatyti, ar EŽŪOGF patyrė realių nuostolių ir kad GIS sudarė galimybę administracinių patikrinimų metu aiškiai nustatyti galimą riziką EŽŪOGF patirti nuostolių. Apeliantės nuomone, skundžiamas sprendimas iš esmės yra grindžiamas neteisinga premisa, kad GIS galima nustatyti su deklaruotais plotais susijusius neatitikimus.

43. Komisija mano, kad Pirmosios instancijos teismas neiškraipė faktų. Ji tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas iš tiesų nelaikė GIS matavimo priemone, o tik vertino tą faktinę aplinkybę, jog neatitikimai tarp GIS plotų ir deklaruotų plotų dėl pastarųjų kėlė rimtų abejonių. Be to, Komisijos teigimu, GIS tikslas negali būti, kaip tvirtina apeliantė, vien tik identifikuoti žemės ūkio paskirties sklypus, nustatyti sutampančius sklypus ir pasikartojančias deklaracijas. Ji nurodo, kad pagal Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 2 dalies a punktą administraciniai patikrinimai turi apimti „visų pirma“, (taigi, ne vien tik), deklaruotų plotų kryžminį patikrinimą siekiant išvengti neteisėtų mokėjimų, ir pastebi, kad 6 straipsnio 1 dalis numato, jog administraciniai patikrinimai ir patikrinimai vietoje turi būti atliekami taip, kad užtikrintų efektyvią pagalbos ir priemokų suteikimo sąlygų laikymosi priežiūrą.

44. Mano nuomone, skundžiamame sprendime Pirmosios instancijos teismas neiškraipė faktų.

45. Skundžiamo sprendimo 47 punkte Pirmosios instancijos teismas netvirtina nei kad GIS plotas atitinka realų žemės ūkio paskirties sklypo plotą, nei kad jis tiksliau atspindi realų plotą nei deklaruotasis paraiškoje. Šio punkto antra dalis, kurioje teigiama, kad „jeigu GIS plotas labiau atitinka realų plotą nei deklaruotasis paraiškoje pagalbai gauti, tuomet pagalbos mokėjimu už plotą remiantis deklaruotu plotu būtų neteisėtai sumokėta pareiškėjui ir dėl to EŽŪOGF patirtų nuostolių“, yra suformuluota kaip hipotetinė (kaip parodo žodis „jeigu“, kuriuo ji pradedama). Todėl ja norima pasakyti, kad jei GIS plotas yra mažesnis už deklaruotą plotą, dėl pagalbos skyrimo vadovaujantis pastaruoju EŽŪOGF patiria nuostolių, *jeigu* realus plotas labiau atitinka GIS plotą nei deklaruotą plotą [41].

41 — Šio sakinio formuluotė yra akivaizdžiai nevykusi, nes jame pernelyg sudėtingai išdėstoma aiški idėja, kad EŽŪOGF patiria nuostolių, jei pagalba yra paskirstoma atsižvelgiant į deklaruotą plotą ir šis plotas yra didesnis už realų plotą.

46. Kita vertus, 47 punkto pirmame sakinyje pateikiamas teiginys (kad tuo atveju, kai „GIS per administracinį patikrinimą parodo, jog paraiškoje pagalbai gauti deklaruotas plotas yra didesnis nei GIS plotas, toks skirtumas yra galimą šios paraiškos neteisėtumą parodantis netikslumas“), mano nuomone, rodo Pirmosios instancijos teismo vertinimą, o ne faktinės aplinkybės konstatavimą. Apeliacine tvarka skundžiamas sprendimas aiškiai parodo, kad Pirmosios instancijos teismas atsižvelgė į „GIS duomenų tikslumo trūkumą“ [42] ir nemanė, kad duomenys buvo visiškai teisingi. Todėl klausimas, ar šis neatitikimas pagrįstai gali būti laikomas „neatitikimu, parodančiu galimą paraiškos neteisėtumą“, mano nuomone, nėra susijęs su faktinių aplinkybių nustatymu.

47. Taigi, ar šis klausimas yra susijęs su faktinių aplinkybių, kurios negali būti peržiūrėtos nagrinėjant apeliacinį skundą, įvertinimu, ar su faktinių aplinkybių teisine kvalifikacija, kurią Teisingumo Teismas gali atmesti?

48. Mano nuomone, šis klausimas iš esmės susijęs su nagrinėjamam neatitikimui teiktina svarba, kiek tai yra susiję su valstybių narių ir jų valdžios institucijų pareigomis. Galiausiai, mano nuomone, šis klausimas yra susijęs su valstybėms narėms tenkančia pareiga sukurti veiksmingą tikrinimo ir priežiūros sistemą [43] ir, konkrečiau imant, pagal Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnį, Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnio 2 dalį rengti administracinius patikrinimus ir patikrinimus vietoje, kurie leistų joms užtikrinti tinkamą pagalbos išmokų skyrimą reglamentuojančių turinio ir procesinių taisyklių laikymąsi. Tai, savo ruožtu, yra teisės klausimas, kuris patenka į Teisingumo Teismo, kaip apeliacinės institucijos, jurisdikciją, ir kurį apeliantė konkrečiau ir detaliau pateikia antrame apeliacinio skundo pagrinde, kurį imsiuosi nagrinėti.

2. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas – Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnio bei Reglamento Nr. 3887/92 6 ir 9 straipsnių, o taip pat pareigos motyvuoti pažeidimas

49. Antrąjį apeliacinio skundo pagrindą sudaro penkios dalys. Pirmose trijose dalyse apeliantė ginčija su skundu susijusį Pirmosios instancijos teismo vertinimą, kad Belgijos valdžios institucijos tinkamai nesureagavo į vykdant administracinius patikrinimus GIS nustatytus neatitikimus. Ketvirta dalis yra susijusi su Pirmosios instancijos teismo pateiktu skundo vertinimu remiantis pavėluotu grafinių duomenų įvedimu. Penktoje dalyje apeliantė tvirtina, kad buvo pažeista pareiga nurodyti priežastis, susijusias su

42 — Žiūrėti, pavyzdžiui, skundžiamo sprendimo 48 punktą, kuriame teigiama, kad „GIS duomenų tikslumo trūkumas nereiškia, kad tai yra nesvarbu“.

43 — 1990 m. birželio 12 d. Sprendimas *Vokietija prieš Komisiją* (C-8/88, Rink. p. I-2321, 16 punktas) ir pirmiau cituotas sprendimas *Ispanija prieš Komisiją* (35 punktas).

konkrečiais apeliacine tvarka skundžiamame sprendime nagrinėjamais klausimais.

50. Kadangi (net jei sutiktume, kad jie egzistuoja) tariami apeliacine tvarka skundžiamo sprendimo motyvacijos trūkumai, nurodyti antrajame apeliacinio skundo pagrinde, netrukdo Teisingumo Teismui detaliai nagrinėti antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirmose keturiose dalyse pateiktų argumentų, aš pradėsiu nagrinėti pirmąsias keturias dalis.

a) Antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirmosios trys dalys (kaltinimas, kad Belgijos valdžios institucijos tinkamai nesureagavo į atliekant administracinius patikrinimus GIS nustatytus neatitikimus)

i) Šalių argumentai

— Pirmoji dalis dėl Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 7 dalies pažeidimo, kiek tai susiję su tinkamomis žemės ūkio paskirties sklypų plotų nustatymo priemonėmis

51. Apeliantė tvirtina, kad, laikydamasis apeliacine tvarka skundžiamo sprendimo 49 punkte išdėstyto požiūrio, jog „GIS yra stebėsenos vykdymo priemonė, galinti teikti tinkamą informaciją, kuri yra išsamesnė nei Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 2 dalyje tiesiogiai įtvirtintos pareigos“ ir suteikia galimybę nustatyti EŽŪOGF nuostolių atsiradimo riziką, Pirmosios instancijos teismas pažeidė šio reglamento 6 straipsnio 7 dalį. Pastaroji nuostata numato, kad nacionalinės institucijos pačios nustato, kokios priemonės yra tinkamos žemės ūkio paskirties sklypų plotams nustatyti. Kadangi Belgijos valdžios institucijos nusprendė, kad žemės ūkio paskirties sklypų plotas nustatomas matininkui ar kitam kvalifikuotam asmeniui atliekant matavimus vietoje arba foto būdu analizuojant iš palydovo darytas nuotraukas (nuotolinis stebėjimas), Pirmosios instancijos teismas negalėjo GIS priskirti pajėgumų kaip žemės ūkio paskirties sklypų ploto matavimo priemonės savybių, kurių jai nepriskyrė Belgijos valdžios institucijos.

52. Komisija nemano, kad Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 7 dalis yra susijusi su šia byla, nes, jos nuomone, kiek tai susiję su žemės ūkio paskirties sklypų ploto matavimu, 6 straipsnio 7 dalis yra taikoma tik patikrinimams vietoje, bet ne administraciniams patikrinimams. Kad ir kaip būtų, Komisija nurodo, kad nuo 1996 m. Belgijos valdžios institucijos savanoriškai pasirinko žemės ūkio paskirties sklypų ploto nustatymo sistemą (t. y. administracinius patikrinimus) naudojantis aeronuotraukomis, kai tokia galimybė buvo tiesiogiai įtvirtinta Reglamento Nr. 3508/92 4 straipsnyje; atitinkamai, esant neatitikimų tarp deklaruoto ploto ir GIS ploto, šios valdžios institucijos privalėjo padaryti atitinkamas išvadas ir imtis atitinkamų veiksmų.

— Antroji ir trečioji dalys, susijusios su Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnio ir Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 1 dalies ir 9 straipsnio 2 dalies pažeidimu

53. Apeliantė tvirtina, kad, remiantis Komisijos apibendrinamąja ataskaita, veikimo metodas, kurį turėjo taikyti Belgijos valdžios institucijos nustačius egzistuojantį neatitikimą tarp deklaruoto ploto ir GIS ploto (patikrinimo vietoje atlikimas arba ploto sumažinimas, palyginti su deklaruotu plotu; toliau – netaikytos priemonės), negali būti vertinamas kaip privalomas, nes šios priemonės netiesiogiai kyla iš bendros Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnyje, Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 1 dalyje ir 9 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos pareigos sukurti veiksmingą tikrinimo ir priežiūros sistemą. Pirmosios instancijos teismas neteisingai taikė šias nuostatas manydamas, jog jos reikalauja, kad Belgijos valdžios institucijos naudotų netaikytas priemones.

54. Visų pirma apeliantė nurodo, jog Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnis ir Reglamento Nr. 3887/92 6 ir 7 straipsniai numato, kad valstybės narės turi didelę pasirinkimo laisvę rengdamos savo integruotą administravimo ir kontrolės sistemą ir kad Komisija privalo gerbti šią pasirinkimo laisvę. Tačiau vertindamas, ar naudodamosi šia pasirinkimo laisve Belgijos valdžios institucijos sukūrė veiksmingą tikrinimo sistemą, Pirmosios instancijos teismas suklydo neatsižvelgęs į tai, kad šių institucijų sukurta tikrinimo sistema viršijo Bendrijos teisės aktuose numatytus reikalavimus, nes jos parengė rizikos analizę, grindžiamą 13 kriterijų, o ne tik keturiais kriterijais, tiesiogiai numatytais Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 4 dalyje, taip pat naudojo žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemą, grindžiamą atskirų sklypų, o ne jų grupių identifikavimu.

55. Antra, reikalavimas, kad Belgijos valdžios institucijos naudotų netaikytas priemones, būtų nesuderinamas su aiškiomis Bendrijos antrinėje teisėje įtvirtintomis nuostatomis. Viena vertus, toks reikalavimas yra nesuderinamas su Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 3 dalimi, kurioje numatyta, kad patikrinimai vietoje turi būti daromi tik didelio pavyzdžio, atitinkančio 5 % paraiškų pagalbai gauti, atžvilgiu. Reikalavimas naudoti netaikytas priemones reikštų, kad nuotolinio stebėjimo būdas yra privalomas atliekant administracinius patikrinimus, kai iš tiesų nuotolinis stebėjimas buvo patikrinimo vietoje formos. Kita vertus, toks pats reikalavimas taip pat yra nesuderinamas su Reglamento Nr. 3887/92 9 straipsnio 2 dalimi, kurioje numatoma, kad deklaruotas plotas turi būti sumažintas, jei jis yra didesnis nei „faktiškai nustatytas“ plotas, t. y. kaip nurodyta Teisingumo Teismo sprendime *Agrargenossenschaft Pretzsch* [44], plotas, nustatytas atliekant patikrinimą vietoje. Reikalavimas sumažinti plotą nustačius neatitikimą tarp deklaruoto ploto ir atlikus administracinį patikrinimą nustatyto ploto buvo įtvirtintas

44 — 2002 m. lapkričio 28 d. Sprendimas (C-417/00, Rink. p. I-11053, 48 punktas).

tik 2002 derliaus metų pradžioje pagal Reglamento Nr. 2419/2001 31 straipsnį.

56. Trečia, reikalavimas naudoti netaikytas priemones taip pat yra nesuderinamas su bendraisiais Bendrijos teisės principais, kaip antai teisinio saugumo ir nediskriminavimo principai. Viena vertus, galutinis rezultatas būtų ūkininkų nubaudimas netgi ir tuo atveju, kai nebuvo atliktas patikrinimas vietoje ir kai tokia galimybė negalėjo būti numanoma atsižvelgiant į aiškias ir konkrečias taisykles, ir dėl šios priežasties ūkininkai to negalėjo numatyti. Kita vertus, šis reikalavimas turėtų diskriminuojamąjį poveikį Belgijos Karalystės atžvilgiu, palyginti su kitomis valstybėmis narėmis, naudojančiomis ne atskirais žemės ūkio sklypais pagrįstą GIS, o ne tokias tiksliais ir veiksmingas administracinių patikrinimų sistemas.

57. Ketvirta, Pirmosios instancijos teismas neteisingai mano, kad paklaidos taikymas atliekant administracinius patikrinimus yra nepriimtinas. Paklaidos taikymas yra tiesiogiai numatytas Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 7 dalyje, taip pat ir atliekant administracinius patikrinimus, o taip pat pačios Komisijos rekomendacijose [45] ir yra ypač pateisinamas šiuo atveju, kai naudojant GIS gauti duomenys apie žemės ūkio paskirties sklypų plotus nėra itin patikimi.

58. Komisija laikosi nuomonės, kad pareiga naudoti netaikytas priemones yra neatskiriama nuo šiuo metu galiojančių teisės aktų, kurie reikalauja, kad valstybės narės visų pirma turi atlikti visų paraiškų pagalbai gauti administracinius patikrinimus (Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnio 1 dalis) siekiant užtikrinti „efektyvią pagalbos <...> suteikimo sąlygų laikymosi priežiūrą“ (Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 1 dalis). Komisijos nuomone, Belgijos valdžios institucijos, sužinojusios apie tai, kad buvo nustatytas realus neatitikimas tarp deklaruoto ploto ir GIS ploto, negalėjo nesiimti jokių veiksmų, taip panaikindamos Bendrijos teisėje numatytų administracinių patikrinimų veiksmingumą.

59. Komisija nemano, kad norint patvirtinti, jog ši pareiga egzistuoja, administracinio patikrinimo etape reikia taikyti nuotolinio stebėjimo metodą. Ji nurodo, kad aeronuotraukų naudojimas atliekant administracinius patikrinimus yra galimybė, kuria Belgijos valdžios institucijos pasinaudojo, ir kad tai nėra tas pats kaip fizinis patikrinimas naudojant nuotolinį stebėjimą.

60. Kalbant apie pirmiau paminėtą Teisingumo Teismo sprendimą

45 — Apeliantė daro nuorodą į Tyrimų generalinio direktorato parengtą dokumentą, pavadintą „Techninės rekomendacijos 2000 finansiniams metams“ Nr. OL/I04/M2066/2000, ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinio direktorato dokumento Nr. VI/8388/94 priedą.

Agrargenossenschaft Pretzsch, Komisija teigia, kad šio sprendimo 48 punktas, kurį cituoja apeliantė, turi būti aiškinamas atsižvelgiant į tai, kad, pagal tos bylos faktines aplinkybes, tik atlikus patikrinimą vietoje buvo įmanoma nustatyti aptiktus pažeidimus. Komisija nurodo, kad šio sprendimo 40 punkte Teisingumo Teismas nenustato jokių administracinių patikrinimų ir patikrinimų vietoje skirtumų, nurodydamas, kad „nustačius skirtumą tarp deklaruoto ploto ir kompetentingų valdžios institucijų atliktų patikrinimų metu faktiškai nustatyto ploto savaime aišku, kad bus taikoma nuobauda“. Be to, Reglamento Nr. 2419/2001 31 straipsnio 2 dalis tik paaiškina tai, kas numatyta Reglamento Nr. 3887/92 9 straipsnio 2 dalyje.

61. Tai, kaip Pirmosios instancijos teismas aiškina nagrinėjamus teisės aktus, nepažeidžia teisinio saugumo ir nediskriminavimo principų. Viena vertus, Pirmosios instancijos teismas savo sprendime nurodė, kad Belgijos valdžios institucijos turėjo galimybę atlikti patikrinimus vietoje. Kita vertus, kartą pasirinkusios tam tikrą tikrinimo metodą turėjo jo laikytis ir užtikrinti, kad patikrinimai būtų veiksmingi, kaip numatyta Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 1 dalyje.

62. Galiausiai, Komisijos nuomone, Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 7 dalyje numatyta paklaida yra susijusi tik su patikrinimais vietoje. Komisijos rekomendacijos, kurias citavo apeliantė, akivaizdžiai numato paklaidos taikymą atliekant plotų duomenų administracinius patikrinimus, bet tik duomenų, gautų diegiant žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo ortovaizdų pagrindu sistemą, atžvilgiu, o ne vėlesniuose etapuose gautų duomenų atžvilgiu.

ii) Įvertinimas

63. Skundai, pateikti dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo trijų pirmųjų dalių, gali būti nagrinėjami kartu, nes jais iš esmės siekiama parodyti, kad skundžiamame sprendime Pirmosios instancijos teismas neteisingai nusprendė, jog Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnis ir Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 1 dalis bei 9 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinamos kaip reiškiančios, kad tokiomis faktinėmis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos šioje byloje, Belgijos valdžios institucijos turėjo imtis netaikytų priemonių. Savo požiūrį apeliantė patvirtina pateikdama argumentus, pagrįstus šių nuostatų tekstais, kitomis nuostatomis, įtvirtintomis Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnyje, bei bendrais Bendrijos teisės principais.

64. Prieš pradėdamas šių argumentų analizę, norėčiau atkreipti dėmesį į tai (kaip, beje, skundžiamame sprendime padarė Pirmosios instancijos teismas), kad, remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika,

tais atvejais, kai Komisija atsisako apmokėti tam tikras išlaidas iš EŽŪOGF dėl to, kad jos buvo patirtos dėl valstybei narei priskirtinų Bendrijos teisės pažeidimų, ji neprivalo išsamiai įrodyti, jog valstybės narės atlikti patikrinimai buvo nepakankami ar kad jos pateikiami skaičiai yra neteisingi, o pakanka, kad ji įrodytų pakankamai rimtas ir pagrįstas abejones dėl nacionalinės valdžios institucijų atliktų patikrinimų ar dėl teisingo galiojančios Bendrijos teisės taikymo. Komisijos įrodinėjimo našta šiuo atveju sumažinama todėl, kad, norint surinkti ir patikrinti EŽŪOGF sąskaitų apmokėjimui reikalingus duomenis, valstybės padėtis yra geriausia, todėl ji ir turi pateikti kuo detalesnius ir išsamesnius įrodymus, kad šie patikrinimai iš tiesų buvo atlikti ir prireikus – kad Komisijos teiginiai yra nepagrįsti [46].

65. Galima daryti išvadą, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai nagrinėdamas šią bylą daug dėmesio skyrė klausimui, ar Komisijos atliktų patikrinimų rezultatai jai sukėlė rimtų ir pagrįstų abejonių dėl Belgijos valdžios institucijų šioje byloje atliktų patikrinimų veiksmingumo. Todėl, kiek tai yra susiję su pirmu apibendrinamojoje ataskaitoje Komisijos pateiktu kaltinimu, Pirmosios instancijos teismas jam pritarė nustatęs, kad realus neatitikimas tarp deklaruoto ploto ir GSI ploto yra „neatitikimas, nurodantis galimą paraiškos pagalbai gauti neteisėtumą“, ir kad reaguodamos į tai Belgijos valdžios institucijos turėjo imtis atitinkamų veiksmų bei, antra, kad jų elgesys matant tokį neatitikimą nebuvo tinkamas atsakas, nes toks atsakas turėjo būti netaikytų priemonių panaudojimas.

66. Skundžiamo sprendimo 52 punkte Pirmosios instancijos teismas pripažino, jog nagrinėjamu laikotarpiu galioję Bendrijos teisės aktai tiesiogiai nereikalavo, kad Belgijos valdžios institucijos, reaguodamos į nustatytus neatitikimus, taikytų nepanaudotas priemones. Tačiau jis, vadovaudamasis Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsniu, Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 1 dalimi ir 9 straipsnio 2 dalimi, netiesiogiai padarė išvadą, kad tokia pareiga egzistuoja.

67. Pagrindinis klausimas, keliamas antrojo apeliacinio skundo pagrindo trijose pirmosiose dalyse, iš esmės yra toks: ar Pirmosios instancijos teismas teisingai aiškina šiomis nuostatomis valstybėms narėms nustatytų pareigų apimtį.

68. Tiesa, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką, kuria rėmėsi Pirmosios instancijos teismas, pareiga taikyti tam tikras priežiūros priemones ir tikrinimo procedūras, kurios nėra valstybėms narėms tiesiogiai nustatytos nagrinėjamą klausimą reglamentuojančiose

46 — 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimas *Portugalija prieš Komisiją* (C-335/03, Rink. p. I-2955, 68 punktas ir cituota Teisingumo Teismo praktika).

Bendrijos taisyklėse, gali būti numanomos atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamos taisyklės numato, jog pačios valstybės narės taiko nagrinėjamų priemokų paskirstymo tvarką bei rengia veiksmingą tikrinimo ir priežiūros sistemą [47].

69. Kalbant konkrečiau, be Reglamento Nr. 729/70 8 straipsnio 1 dalies ir atitinkamos Reglamento Nr. 1258/99 8 straipsnio 1 dalies nuostatos, kuriose įtvirtinta bendra valstybių narių pareiga imtis priemonių, kurios yra būtinos norint įsitikinti, jog iš Fondo lėšų finansuojamos operacijos yra tikrai atliktos ir atliktos teisingai, užkirsti kelią taisyklių pažeidimams ir su jais kovoti bei išieškoti sumas, kurios buvo prarastos nesilaikant taisyklių ar dėl aplaidumo, reikia nurodyti Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnio 1 ir 2 dalis, kuriose reikalaujama, kad valstybės narės atliktų paraiškų pagalbai gauti administracinius patikrinimus, kuriuos papildytų patikrinimai, atliekami atrinktoje žemės ūkio valdoje, o taip pat Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 1 dalį, kuri numato, jog administraciniai patikrinimai ir patikrinimai vietoje turi būti atliekami taip, kad užtikrintų efektyvią pagalbos ir priemokų suteikimo sąlygų laikymosi priežiūrą.

70. Iš šių nuostatų, vertinamų atsižvelgiant į EB 10 straipsnyje įtvirtintą lojalaus bendradarbiavimo pareigą, konkrečiau tariant, kiek tai susiję su teisingu Bendrijos išteklių panaudojimu, akivaizdu, kad valstybės narės privalo atlikti išsamius administracinius patikrinimus ir patikrinimus vietoje, taip užtikrindamos tinkamą nagrinėjamų išmokų skyrimo formalių ir procedūrinių reikalavimų laikymąsi [48].

71. Mano nuomone, šioje byloje tokia pareiga negali sukelti pasekmių, kokias Komisija ir Pirmosios instancijos teismas, remdamiesi šia pareiga, nurodo *vis-à-vis* Belgijos institucijoms.

72. Integruota administravimo ir kontrolės sistema, nustatyta Reglamente Nr. 3508/92 ir Reglamente Nr. 3887/92 (toliau – IAKS), Teisingumo Teismo nuomone, yra siekiama „administravimo ir kontrolės mechanizmus padaryti veiksmingesnius“. Todėl tokia sistema visų pirma yra grindžiama deklaracijomis, kurias ūkininkai pateikia paraiškose pagalbai gauti. Teisingumo Teismas nurodė, jog „veiksminga procedūra suponuoja, kad informacija, kurią turi pateikti (pagal Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnį) paraišką pagalbai gauti teikiantis asmuo, nuo pat pradžių yra išsami ir tiksli, kad jis galėtų pateikti tinkamą paraišką kompensacinėms išmokoms gauti ir išvengtų nuobaudų skyrimo“ [49].

47 — Pirmiau cituoti 1990 m. birželio 12 d. Sprendimai *Vokietija prieš Komisiją* (16 punktas) ir *Ispanija prieš Komisiją* (35 punktas).

48 — Žiūrėti pirmiau cituotus 1990 m. birželio 12 d. Sprendimus *Vokietija prieš Komisiją* (20 punktas) ir *Ispanija prieš Komisiją* (36 punktas).

49 — 2002 m. gegužės 16 d. Sprendimas *Schilling ir Nehring* (C-63/00, Rink. p. I-4483, 34 punktas).

73. Teisingumo Teismas taip pat nurodė, kad „pagalbos skyrimas taikant IAKS apima procedūras, susijusias su dideliu paraiškų skaičiumi“, taigi atitinkamai ir „veiksminga Bendrijos finansinių interesų apsauga, reiškia, kad pagalbos gavėjai aktyviai dalyvauja teisingai įgyvendinant šias procedūras ir prisiima atsakomybę už taikant IAKS jiems išmokėtų sumų teisingumą“ [50].

74. Teisingumo Teismo nuomone, akivaizdu, kad Reglamentų Nr. 3508/92 ir Nr. 3887/92 nuostatos numato, jog „nacionalinės valdžios institucijos neprivalo, o taip pat ir nėra pajėgios atlikti patikrinimus visų joms pateiktose paraiškose pagalbai gauti nurodytų pareiškimų teisingumui nustatyti“ [51]. Todėl, visų pirma turėdamas omenyje patikrinimus vietoje, numatytus Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 3 dalyje, Teisingumo Teismas, kalbėdamas apie su gyvuliais susijusias paraiškas pagalbai gauti, pabrėžė, kad „jie turėtų būti atliekami didelės paraiškų dalies atžvilgiu“, tačiau kad „tokia dalis gali būti tik 10 % <…> ūkininkų pateiktų paraiškų pagalbai gauti“ [52], kaip nurodyta 6 straipsnio 3 dalies pirmoje įtraukoje, o antra įtrauka numato 5 % prašymų pagalbai už plotą gauti.

75. Taigi, Reglamentais Nr. 3508/92 ir Nr. 3887/92 nustatytoje sistemoje patikrinimai vietoje (įskaitant patikrinimus vietoje, kurie atliekami siekiant nustatyti paraiškose pagalbai gauti nurodytų plotų tikslumą) yra numatyti kaip riboto taikymo (atranka) tikrinimo priemonė, ir grupė nuostatų, kurios reguliuoja, kaip tokie patikrinimai turi būti atliekami (žr. Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 7 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį), riboja jos taikymą, o taip pat aiškiai nurodo aplinkybes, kurioms esant tokie patikrinimai turi būti atliekami. Reglamento 6 straipsnio 4 dalis numato, kad kompetentinga nacionalinė institucija turi atrinkti išmokas ar paraiškas pagalbai gauti, kurių atžvilgiu turi būti atliekami patikrinimai vietoje, „remdamasi rizikos analize ir atsižvelgdama į pateiktų paraiškų pagalbai gauti tipiškumą“.

76. Todėl patikrinimo vietoje atlikimas konkrečios paraiškos pagalbai gauti atžvilgiu suponuoja, kad, taikant šią sistemą, paraiška buvo atrinkta atlikus preliminarią rizikos analizę visų pateiktų paraiškų atžvilgiu ir vadovaujantis Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 4 dalyje konkrečiai nurodytais kriterijais, papildomais kriterijais, kuriuos pagal šią nuostatą gali apibrėžti valstybės narės, ir, gali būti, kitais kriterijais, kurių taikymas būtinas norint užtikrinti kontrolės sistemos veiksmingumą, pavyzdžiui, kaip nurodo Teisingumo Teismas, „einamaisiais

50 — Pirmiau cituotas sprendimas *Agrargenossenschaft Pretzsch* (45 punktas).

51 — Pirmiau cituoti sprendimai *Schilling ir Nehring* (37 punktas) ir *Agrargenossenschaft Pretzsch* (52 punktas).

52 — Pirmiau cituotas sprendimas *Schilling ir Nehring* (37 punktas).

metais atliktų administracinių patikrinimų rezultatai“ [53].

77. Kiek tai susiję su administraciniais patikrinimais, atliekamais pagal Reglamento Nr. 3887/92 8 straipsnio 1 dalį, yra teisinga, kad, kaip nurodo Komisija, atsižvelgiant į žodžius „visų pirma“ Reglamento Nr. 3886/92 6 straipsnio 2 dalyje, tokių patikrinimų objektas nebūtinai yra ribojamas tuo, kas tiesiogiai numatyta 6 straipsnio 2 dalyje, tai yra, kiek tai susiję su pagalba „plotams“, kryžminiais žemės sklypų patikrinimais siekiant užkirsti kelią neteisėtam pagalbos gavimui. Kaip skundžiamame sprendime pastebi Pirmosios instancijos teismas, Teisingumo Teismas nurodė, kad „iki ūkių tikrinimo vykdoma administracinė kontrolė turi būti atliekama taip, kad nacionalinės valdžios institucijos galėtų padaryti visas įmanomas išvadas, tiek neabejotinas, tiek keliančias abejonių dėl išmokų mokėjimo sąlygų laikymosi“ [54].

78. Tačiau nesu visiškai įsitikinęs visų pirma tuo, kad paraiškoje pagalbai gauti nurodyto ploto tikslumas turi būti vertinamas kaip sąlyga pagalbai suteikti. Reglamento Nr. 3887/92 9 straipsnio 2 dalis numato, kad dėl realaus neatitikimo tarp deklaruoto ploto ir tikrinimo metu „nustatyto“ ploto atsisakoma suteikti pagalbą (ar pagalba nutraukiama) tik tuo atveju, jei deklaruotas plotas yra 20 % didesnis už tikrinimo metu nustatytą plotą. Antra, norėčiau atkreipti dėmesį, kad Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, jog „Bendrijos teisės aktų leidėjai administracinę kontrolę ir ūkiuose atliekamus patikrinimus sumanė kaip dvi tikrinimo formas, kurios, nors ir būdamos atskiros, papildo viena kitą“ [55], aiškiai nurodydamas, kad jie neturi dubliuoti vienas kito.

79. Mano nuomone, negalima teigti, kad nagrinėjamu laikotarpiu valstybės narės turėjo rengti administracinius patikrinimus taip, kad galėtų įsitikinti, be kita ko, paraiškoje pagalbai gauti nurodyto ploto tikslumu. Atsiliepime į apeliacinį skundą Komisija netvirtina, kad toks reikalavimas egzistavo, be to, tokio pobūdžio reikalavimo egzistavimas nebuvo patvirtintas skundžiamame sprendime. Požiūris, kurio laikosi Pirmosios instancijos teismas ir kurį gina Komisija, greičiau reiškia, kad Belgijos valdžios institucijos, pradėjusios naudoti priemonę – GIS, – kuri nebuvo privaloma ir nebuvo skirta matuoti žemės ūkio paskirties sklypų plotą, tačiau galėjo teikti duomenis apie tokius plotus, naudodamosi tokiais duomenimis, turėjo daryti atitinkamas išvadas.

53 — Žiūrėti pirmiau cituotą sprendimą *Ispanija prieš Komisiją* (34–41 punktai), kuriame Teisingumo Teismas, be kita ko, nurodė, kad faktorių, į kuriuos reikia atsižvelgti atliekant rizikos analizę, numatytų Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 4 dalyje, sąrašas nėra galutinis.

54 — Pirmiau cituoti 1996 m. spalio 3 d. Sprendimai *Vokietija prieš Komisiją* (17 punktas) ir *Ispanija prieš Komisiją* (40 punktas), cituoti skundžiamo sprendimo 54 punkte.

55 — Pirmiau cituoti 1996 m. spalio 3 d. Sprendimai *Vokietija prieš Komisiją* (43 punktas) ir *Ispanija prieš Komisiją* (38 punktas).

80. Tačiau jei, atsižvelgiant į nagrinėjamu laikotarpiu galiojusias taisykles, nebuvo įmanoma nustatyti Belgijos valdžios institucijoms tenkančios pareigos nustatyti tikslų žemės ūkio paskirties sklypų plotą jau administracinių patikrinimų etape, mano manymu, Pirmosios instancijos teismas suklydo nekreipęs dėmesio į naudojant GIS gautų duomenų apie sklypų plotus tikslumo trūkumą, būdingą šiai bylai [56]. Belgijos vyriausybė daug kartų – pirmiausia administracinio proceso metu, nagrinėdama bylą Pirmosios instancijos teisme ir galiausiai nagrinėdama bylą Teisingumo Teisme – nurodė priežastis, kodėl GIS plotas nebūtinai tiksliai atspindi tikruosius žemės ūkio paskirties sklypų plotus. Ji paminėjo problemas, susijusias su tuo, kad žemės sklypų ribos buvo žymimos rankiniu būdu, mažiau nei optimalų tokio žymėjimo įvedimą į GIS ir senų aeronuotraukų naudojimą – problemas, kurių egzistavimo neneigė Komisija ir kurių neatmetė Pirmosios instancijos teismas.

81. Nors teisinga tai, kad Belgijos valdžios institucijos, atsižvelgusios į GIS pagalba gaunamus duomenis apie žemės sklypų plotus, turėjo padaryti tam tikras išvadas, mano nuomone, lygiai taip pat teisinga tai, kad Komisija ir Pirmosios instancijos teismas būtinai turėjo atsižvelgti į tokių duomenų pobūdį, taigi ir į faktą, kad jie buvo netikslūs. GIS iš esmės turėjo būti vertinama atsižvelgiant į tai, kas ji buvo, nes Belgijos valdžios institucijų nebuvo galima kritikuoti – ir jos nebuvo kritikuojamos – dėl to, kad GIS turėjo būti kitokia, nei ji iš tiesų buvo.

82. Todėl aš sutinku su Belgijos vyriausybe dėl to, kad, atsižvelgiant į tikslumo trūkumą, realus neatitikimas tarp deklaruoto ploto ir GIS ploto *per se* negalėjo būti vertinama kaip „galimą šios paraiškos neteisėtumą parodantis neatitikimas“, bet kuriuo atveju reikalaujantis apskaičiuoti pagalbos dydį remiantis GIS plotu arba patikrinimu vietoje.

83. Pagalbos dydžio apskaičiavimas remiantis sumažintu plotu, palyginti su deklaruotu plotu, yra priemonė, kuri nagrinėjamu laikotarpiu buvo įtvirtinta Reglamento Nr. 3887/92 9 straipsnio 2 dalyje, kurios pirmosios pastraipos pirmame sakinyje nurodoma, kad jei paraiškoje pagalbai gauti „už plotą“ deklaruotas plotas viršija nustatytą plotą, pagalbos suma skaičiuojama nuo per patikrinimą realiai nustatyto ploto. Tačiau, kaip nurodė Belgijos vyriausybė, pirmiau paminėtame sprendime *Agrargenossenschaft Pretzsch* Teisingumo Teismas nusprendė, kad „Reglamento Nr. 3887/92 9 straipsnio 2 dalies pirmąja ir antrąja pastraipomis siekiama palyginti paraiškoje suteikti pagalbą pateikiamus teiginius ir *patikrinimų vietoje* rezultatus“ [57], pastarąja nuostata paaiškinant to paties sprendimo 40 punkte pateikiamą Komisijos cituotą bendresnio pobūdžio formuluotę „kompetentingų institucijų atliekami patikrinimai“, kurioje teigiama, kad

56 — Žr. skundžiamo sprendimo 48 punktą.

57 — Pažymėta mano.

Reglamento Nr. 3887/92 9 straipsnio 2 dalis numato, jog „skirtumo tarp deklaruoto ploto ir kompetentingoms valdžios institucijoms atliekant patikrinimą realiai apskaičiuoto ploto nustatymas savaime yra nuobaudos taikymo priežastis“.

84. Todėl atrodo, kad, kaip tvirtina Belgijos vyriausybė, pagal Reglamento Nr. 3887/92 9 straipsnio 2 dalį pagalbos dydžio apskaičiavimas vadovaujantis plotu, kuris yra sumažintas, palyginti su deklaruotu plotu, yra įmanomas tik tuo atveju, jei ploto dydis buvo išmatuotas atliekant patikrinimą vietoje.

85. Bet kuriuo atveju, kiek tai susiję su šia byla, šį klausimą galima palikti neatsakytą. Tiesą sakant, nors ir pripažįstant, kad ši taisyklė taip pat numato, jog ploto dydis alternatyviai gali būti apskaičiuotas atliekant administracinį patikrinimą, atsižvelgiant į nagrinėjamu laikotarpiu Belgijos valdžios institucijų naudotos GIS, atitikusios tuo metu galiojusias Bendrijos taisykles, savybes ir paskirtį, atrodo neįmanoma laikyti GIS plotą „faktiškai nustatytu plotu“ 9 straipsnio 2 dalies prasme.

86. Taip pat norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad Komisijos pozicija (kurią palaikė Pirmosios instancijos teismas), jog pastebėjusios realų deklaruoto ploto ir GIS ploto netikslumą Belgijos valdžios institucijos turėjo arba sumažinti plotą, arba atlikti patikrinimą vietoje, yra savaime prieštaringa. Jei GIS plotas yra laikomas „faktiškai nustatytu plotu“, kaip yra numatyta Reglamento Nr. 3887/92 9 straipsnio 2 dalyje, tuomet, vadovaujantis 9 straipsnio 2 dalimi, esant tokio pobūdžio netikslumui galima tik sumažinti plotą (ir dėl to pagalbos sumą), bet ne atlikti patikrinimą vietoje. Tačiau pripažįstant galimybę atlikti patikrinimą vietoje norint nustatyti tikrąjį plotą, tai gali būti vertinama kaip atsisakymas pripažinti GIS plotą kaip „faktiškai nustatytą plotą“.

87. Be to, jei realus deklaruoto ploto ir GIS ploto neatitikimas savaime reikalauja, kad Belgijos valdžios institucijos imtųsi netaikytų priemonių, tai taip pat yra pagrįsti ir Belgijos vyriausybės kaltinimai dėl Pirmosios instancijos teismo nuomonės, jog Belgijos vyriausybės reakcija į tokį neatitikimą bet kuriuo atveju buvo netinkama.

88. Visų pirma reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad, kaip nurodyta skundžiamo sprendimo 58 punkte, nagrinėjamu laikotarpiu atlikdamos rizikos analizę, kad nustatytų, kuriose bylose turėtų būti atliekami patikrinimai vietoje, Belgijos valdžios institucijos, be kitų kriterijų, taikė neatitikimo tarp deklaruoto ploto ir GIS ploto kriterijų. Belgijos

vyriausybė paaiškino, kad šis kriterijus buvo svarbus atliekant rizikos analizę. Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 58 punkto, nėra ginčijamasi dėl to, kad nagrinėjamu laikotarpiu patikrinimai vietoje buvo atlikti 10 % paraiškų pagalbai gauti atžvilgiu – dvigubai daugiau nei minimalus reikalavimas, numatytas Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 3 dalyje.

89. Tačiau, Pirmosios instancijos teismo nuomone, yra nepriimtina, kad vadovaujantis šiuo kriterijumi atliekant rizikos analizę buvo tikrinamos tik tos bylos, kuriose realus neatitikimas (tiek teigiamas, tiek neigiamas) buvo didesnis nei 5 % paklaida [58].

90. Šiuo klausimu sutinku su Belgijos vyriausybe, atkreipiančia dėmesį į tai, kad jei jai buvo leidžiama taikyti paklaidą atliekant žemės ūkio paskirties sklypo patikrinimą vietoje pagal Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 7 dalį, niekas nedraudė Belgijos valdžios institucijoms taikyti paklaidą atliekant administracinį patikrinimą, pagrįstą, atsižvelgiant į neginčijamą ir laisvą šių institucijų sprendimą, duomenimis apie plotą, gautais naudojant sistemą GIS, kuriai buvo būdingas neginčijamas su ploto matavimais susijęs techninis ribotumas [59]. Pirmosios instancijos teismo pastebėjimas, kad „dėl GIS tikslumo trūkumų neatitikimai nėra matavimo klaida, į kurią Belgijos institucijos atkreipė dėmesį, o tik neatitikimo tarp deklaruotų duomenų ir Belgijos valdžios institucijoms prieinamų administracinių duomenų atspindys“, mano nuomone, nepaneigia pirmiau išdėstyto požiūrio. Pagrindinis klausimas lieka tas, kad šiems duomenims, kuriuos Teisingumo Teismas apibūdino kaip „administracinius“, iš tiesų buvo taikoma išlyga dėl to, kad jie nebūtinai buvo patikimi, nes jie patys buvo tikrinami; tiesą sakant, Belgijos vyriausybė jau paaiškino Pirmosios instancijos teismui, kad pasitaikė atvejų, kai, nustačius realius neatitikimus tarp deklaruoto ploto ir GIS ploto, dėl tokių duomenų patikrinimo – patikrinant duomenų apie plotą, gautų rankiniu būdu žymint žemės ūkio paskirties sklypų ribas aeronuotraukose, grafinio įvedimo tikslumą – šie duomenys buvo ištaisyti siekiant panaikinti šį netikslumą [60].

91. Todėl, mano manymu, Pirmosios instancijos teismas, vadovaudamasis Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsniu, Reglamento Nr. 3887/92 6 straipsnio 1 dalimi

58 — Skundžiamo sprendimo 60 ir 61 punktai.

59 — Skundžiamo sprendimo 60 straipsnyje Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad Bendrijos taisyklėse numatytos paklaidos taikymas, atliekant patikrinimus vietoje, yra pateisinamas dėl matavimo prietaisų techninio ribotumo“.

60 — Visų pirma žiūrėti Pirmosios instancijos teismui pateikto ieškinio 45 ir 61 punktus, o taip pat skundžiamo sprendimo 58 punktą. Atrodo, kad paklaidos taikymas atliekant administracinius patikrinimus kelia mažiau problemų, nes, kaip nurodė Belgijos vyriausybė Pirmosios instancijos teisme (ir Komisija to neginčijo), bet kuriuo atveju nagrinėjamu laikotarpiu bendras Belgijoje deklaruotas plotas buvo mažesnis už GIS plotą.

bei 9 straipsnio 2 dalimi ir atsižvelgdamas į pirmą apeliantei Komisijos pateiktą kaltinimą, šioje byloje nusprendęs, jog Komisija pateikė pakankamai įrodymų, patvirtinančių, kad kyla rimtų ir pagristų abejonių dėl nagrinėjamu laikotarpiu Belgijos valdžios institucijų vykdytų tikrinimų veiksmingumo, padarė teisės klaidą.

92. Todėl, mano nuomone, skundžiamas sprendimas šiuo atžvilgiu turėtų būti panaikintas.

b) Ketvirta apeliacinio skundo dalis (kaltinimas dėl pavėluoto grafinių duomenų įvedimo)

i) Šalių argumentai

93. Apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas taip pat pažeidė Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnį ir Reglamento Nr. 3887/92 6 bei 9 straipsnius, vadovaudamasis šiomis nuostatomis nusprendęs, jog Belgijos valdžios institucijų nustatyta kontrolės sistema nebuvo veiksminga dėl pavėluoto grafinių duomenų įvedimo.

94. Apeliantė nurodo, kad, priešingai nei teigiama skundžiamo sprendimo 68 punkte, argumentai, kuriuos ji pateikė Pirmosios instancijos teismui norėdama atmesti kaltinimą dėl grafinių duomenų įvedimo, nėra vien tik tvirtinimas, kad, kaip perfrazuojama šiame punkte, „rizikos analizė buvo rengiama vadovaujantis visais kriterijais, išskyrus pavėluotą grafinių duomenų įvedimą, ir <…> keliantys pavojų grafiniai duomenys būdavo pagreitintai įvedami iki rugpjūčio 31 dienos“ [61].

95. Tačiau iš tiesų, bylą nagrinėjant Pirmosios instancijos teisme, apeliantė kaltinimui atmesti pateikė ir kitus argumentus.

96. Visų pirma, apeliantė nurodė, kad po rugpjūčio 31 d. (datos, į kurią Belgijos valdžios institucijos nekreipė dėmesio, nes ji nebuvo įtvirtinta jokiame teisės akte) atliekama rizikos analizė būdavo tokia pat veiksminga kaip ir iki tos dienos atlikta rizikos analizė. Tiesą sakant, net jei duomenys apie žemės ūkio paskirties sklypus būdavo grafiškai įvedami į GIS po rugpjūčio 31 d., deklaruotas plotas būdavo lyginamas su kiekvienoje byloje nurodytu GIS plotu, o bylos, susijusios

61 — Šią sprendimo ištrauką sunku iškart suprasti. Tačiau Pirmajam apylinkės teismui pateikto ieškinio 57 ir 67 punktų analizė leidžia nesunkiai suprasti, kad „pavėluotas grafinių duomenų įvedimas“, į kurį neteisingai daroma nuoroda šio sprendimo ištraukoje, turi būti suprantama kaip kriterijus, susijęs su neatitikimu tarp deklaruoto ploto ir GIS ploto. Be to, toje pat sprendimo ištraukoje vartojamas įvardis „tie“ turi būti suprantamas kaip nuoroda į paraiškas pagalbai gauti, o ne į rizikos analizės kriterijus.

su kultūrų grupėmis, kurioms buvo būdingas didžiausias neatitikimas tarp deklaruoto ploto ir GIS ploto, atliekant rizikos analizę būdavo vertinamos atsižvelgiant į šį kriterijų ir, jei būdavo būtina, atrenkamos patikriniuio vietoje atlikti.

97. Antra, apeliantė nurodė, ir Komisija to neginčijo, kad rugpjūčio 31 d. neturėjo konkrečios svarbos, kiek tai yra susiję su patikrinimais vietoje, nes po šios datos atlikti patikrinimai būdavo tokie pat veiksmingi kaip ir atlikti iki jos. Apeliantės nuomone, šie patikrinimai vis dar gali būti naudingi juos atliekant rugsėjo ar spalio mėnesiais, nes, nors daugelio kultūrų derlius jau būna nuimtas, didžiajai daliai kultūrų naudoti žemės ūkio paskirties sklypai dar turi būti suarti ar bet kuriuo atveju juose vis dar galima rasti kultūros likučių, kitų kultūrų (visų pirma kukurūzų – vienos pagrindinių Belgijoje auginamų kultūrų) derlius yra nuimamas nuo vėlyvo spalio iki ankstyvo lapkričio.

98. Bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismas skundžiamame sprendime neatsakydamas į šiuos argumentus ir nepateikdamas savo argumentų, kodėl grafinių duomenų įvedimas ar rizikos analizė, atlikti po rugpjūčio 31 d., turėtų būti vertinami kaip pavėluoti, pažeidė pareigą motyvuoti.

99. Komisija nurodo, kad, kaip teigiama apibendrinamojoje ataskaitoje, pavėluotas grafinių duomenų įvedimas reiškė, jog „nebuvo įmanoma ankstyvame etape atlikti numatytų visos visuomenės kompiuterinių kryžminių patikrinimų, todėl didelė dalis bylų negalėjo būti įtrauktos atliekant rizikos analizę ir nepateko į tolesnę atranką patikrinimams vietoje atlikti“ [62]. Todėl kaltinimas yra susijęs ne su vėlavimu atlikti patikrinimus vietoje, bet su tuo, kad vėlavimas įvesti grafinius duomenis reiškia, jog buvo neįmanoma laiku atlikti administracinius patikrinimus, o tai savo ruožtu užkirto kelią papildomiems patikrinimams vietoje atlikti. Komisija nurodo, kad Belgijos valdžios institucijos pačios pripažino, jog vėlavimas paveikė paraiškų pagalbai gauti atranką atliekant rizikos analizę.

ii) Įvertinimas

100. Šio apeliacinio skundo pagrindo ketvirtojoje dalyje apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas padarė kitų teisės klaidų, kai jis išaiškino, jog Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnis ir Reglamento Nr. 3887/92 6 bei 9 straipsniai reikalauja, kad Belgijos valdžios institucijos užbaigtų grafinių duomenų įvedimą į GIS iki kiekvienų metų rugpjūčio 31 d., o neįvykdžius šios pareigos – nurodytų savo sprendimų motyvus.

62 — Neoficialus ištraukos ir apibendrinamosios ataskaitos vertimas.

101. Kaltinimas dėl pirmiau nurodyto pavėluoto grafinių duomenų – tai yra *Bureau provincial* techninio darbuotojo atliekamo ūkininkų ranka aeronuotraukose pažymėtų žemės ūkio paskirties sklypų kontūrų – įvedimo, kaip nurodyta Komisijos apibendrinamojoje ataskaitoje ir skundžiamo sprendimo 65 punkte, yra grindžiamas tokias motyvais: atliekant rizikos analizę negalima buvo remtis bylomis, su kuriomis susijusių grafinių duomenų įvedimas nebuvo užbaigtas iki rugpjūčio mėnesio pabaigos, ir tokios bylos negalėjo būti atrenkamos patikrinimams vietoje atlikti.

102. Nagrinėjant šią bylą Pirmosios instancijos teisme apeliantė keletą kartų atsakė [63], visų pirma, kad tose bylose, kurių atžvilgiu atitinkamų grafinių duomenų įvedimas buvo užbaigtas po rugpjūčio 31 d., deklaruoti plotai ir GIS plotai buvo lyginami ir kad kaip ir bylose, kuriose grafinių duomenų įvedimas buvo užbaigtas iki šios datos, paraiškos pagalbai gauti, susijusios su kultūromis, kurioms buvo būdingas didesnis skirtumas tarp deklaruotų plotų ir GIS plotų, buvo peržiūrimos atsižvelgiant į rizikos analizę bei galėjo būti atrenkamos fiziniams patikrinimams vietoje atlikti.

103. Šiuo argumentu apeliantė iš esmės nurodo, kad grafinių duomenų įvedimas, užbaigtas po rugpjūčio 31 d., niekaip nesutrukdė įtraukti atitinkamos bylos atliekant rizikos analizę ar vykdant patikrinimus vietoje, nors ši data ir buvo praėjusi.

104. Apeliantė taip pat aiškiai nurodė, kad patikrinimai vietoje gali būti naudingi juos atliekant rugsėjo ir spalio mėnesiais, netgi ir nuėmus derlių, bei pateikė tai patvirtinančius argumentus (žr. šių išvadų 97 punktą) [64].

105. Taigi skundžiamo sprendimo 68 punkte Pirmosios instancijos teismas neteisingai nusprendė, kad (atsižvelgiant į tai, kad dėl vėlavimo įvesti grafinius duomenis negalima laiku atlikti administracinių patikrinimų, o kartu ir patikrinimų vietoje) apeliantė „tik užtikrino, kad rizikos analizė buvo atlikta vadovaujantis visais kriterijais, išskyrus (neatitikimus tarp deklaruoto ploto ir GIS ploto) [65], ir <…> atlikdavo pagreitintą keliančių riziką grafinių duomenų įvedimą iki rugpjūčio 31 dienos“.

106. Šios išvados 102–104 punktuose nurodyti argumentai, dėl kurių Pirmosios

63 — Žr. ieškinio 68 punktą ir atsiliepimo į ieškinį 35 ir 37 punktus.

64 — Žr. Pirmosios instancijos teismui pateikto ieškinio 80 punktą.

65 — Žr. 62 išnašą.

instancijos teismas nepateikė savo nuomonės skundžiamame sprendime, iš tiesų papildo tokį tvirtinimą, kad realiai visose bylose, kuriose grafinių duomenų įvedimas nebuvo užbaigtas iki rugpjūčio 31 d., vis dėlto buvo įmanoma atlikti tinkamą rizikos analizę taikant neatitikimo tarp deklaruoto ploto ir GIS ploto kriterijų ir kad patikrinimai vietoje veiksmingai galėjo būti atliekami ir po rugpjūčio 31 dienos.

107. Todėl tie patys argumentai, kurių Komisija tinkamai neatmetė, paneigia prielaidą, kuria Komisija iš esmės rėmėsi nagrinėjamame kaltinime, kad grafinius duomenis įvedus po rugpjūčio 31 d. neįmanoma tinkamai įvertinti atitinkamų bylų, taigi – ir jų atrinkti patikrinimams vietoje atlikti.

108. Šie argumentai dar įtikinamesni atsižvelgiant į tai, kad rugpjūčio 31 d., kaip pati vėliausia data nagrinėjamiems grafiniams duomenims įvesti ar rizikos analizei atlikti, nėra įtvirtinta jokioje teisės akto nuostatoje ir kad Komisija daugiau netvirtina, kaip ji darė pirmajame administracinio proceso etape, kad dėl numanomo vėlavimo įvesti grafinius duomenis patikrinimai vietoje, atlikti po šios dienos, nėra veiksmingi [66].

109. Nors bylą jau išnagrinėjo Pirmosios instancijos teismas ir ji nagrinėjama Teisingumo Teisme, o kalbant konkrečiau, nors šis klausimas buvo pateiktas Komisijos atstovui Teisingumo Teismo posėdžio metu, vis dar nėra aišku (nesant jokių teisinių nuostatų, reikalaujančių, kad būtų laikomasi šios datos, ir atsižvelgiant į visus įrodymus, kuriais rėmėsi apeliantė), kodėl grafinių duomenų įvedimas, taigi ir rizikos analizė, po rugpjūčio 31 d. turi būti vertinami kaip atlikti pavėluotai. Komisijos atstovo daroma nuoroda į Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją* 33–35 [67] punktus, kuriais vadovaujantis, jo nuomone, gali būti nustatomas šis galutinis rugpjūčio 31 d. terminas, nėra susijusi su šia byla. Šiuose punktuose Teisingumo Teismas pritarė Komisijos skundams, pateiktiems Italijos Respublikai, kad rugsėjo mėnesį atlikti patikrinimai vietoje buvo nepatikimi, nes jie buvo atliekami jau nuėmus derlių. Tačiau Teisingumo Teismas laikėsi tokio požiūrio, nes patikrinimai vietoje buvo atlikti pernelyg vėlai, nors, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo (66 punktas), ir tai savo atsakyme patvirtina Komisija (56–57 punktai), šiuo atveju Belgijos Karalystė kaltinama ne todėl, kad patikrinimai vietoje buvo atlikti pernelyg vėlai, tačiau kad jie nebuvo vykdomi dėl *tariamo vėlavimo įvesti grafinius duomenis*. Šiuose punktuose Teisingumo Teismas nepateikė net bendro pobūdžio nuorodos į rugpjūčio 31 d. kaip patikrinimų vietoje atlikimo termino, o tik

66 — Žiūrėti skundžiamo sprendimo 66 punktą, kuriame Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad administracinės procedūros pradiniuose etapuose pateikti skundai dėl vėlavimo atlikti patikrinimus vietoje nebuvo įtraukti į apibendrinamąją ataskaitą.

67 — 2005 m. lapkričio 10 d. Sprendimas (C-307/03).

nusprendė, kad Italijos vyriausybė nepateikė įrodymų, paneigiančių Komisijos pirmiau išsakytus nuogąstavimus [68].

3. Antrojo apeliacinio skundo pagrindo penktos dalies bei apeliacinio skundo trečiojo ir ketvirtojo pagrindų nagrinėti nereikia

110. Todėl manau, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai pritarė Komisijos kaltinimui, jog dėl grafinių duomenų įvedimo po rugpjūčio 31 d. buvo neįmanoma laiku atlikti administracinius patikrinimus ir atitinkamai atlikti patikrinimus vietoje. Todėl Pirmosios instancijos teismas negalėjo teisėtai nuspręsti, kad nagrinėjamas kaltinimas yra rimtą ir pagrįstą abejonę dėl nagrinėjamu laikotarpiu Belgijos valdžios institucijų vykdytos kontrolės veiksmingumo patvirtinantis įrodymas.

112. Jei antrojo apeliacinio skundo pirmosioms keturioms dalims būtų pritarta taip, kaip siūloma pirmiau, nebūtų reikalo nagrinėti šio apeliacinio skundo pagrindo penktos dalies, kurioje apeliantė teigia, kad keletu aspektų buvo pažeista pareiga motyvuoti, bei trečiojo ir ketvirtojo apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su tomis sprendimo dalimis, kuriose Pirmosios instancijos teismas priėmė sprendimą dėl apeliantės prašymo alternatyviai sumažinti EŽŪOGF nefinansuojamų išlaidų sumą. Iš tiesų, jei skundžiamas sprendimas būtų panaikintas remiantis antrojo apeliacinio skundo pagrindo penkta dalimi arba trečiuoju ar ketvirtuoju apeliacinio skundo pagrindais, tai neturėtų didesnės reikšmės nei antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirmųjų keturių dalių patvirtinimas, kaip siūloma pirmiau [69].

111. Dėl šios priežasties manau, kad skundžiamas sprendimas turėtų būti panaikintas ir šiuo atžvilgiu.

113. Dėl šių priežasčių, kadangi tai nėra būtina, atsižvelgiant į išvadas, kurias padariau įvertinęs antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirmąsias keturias dalis, nevertinsiu nei antrojo apeliacinio skundo pagrindo penktos dalies, nei apeliacinio skundo trečiojo ir ketvirtojo pagrindų.

68 — Tai pat reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad derliaus nuėmimo laikas gali kisti, nelygu auginama kultūra ir geografinė vietovė, todėl net ir darant prielaidą, kad patikrinimai vietoje būtinai turėjo būti atliekami iki derliaus nuėmimo, nebūtų įmanoma nustatyti vieno konkretaus termino tokiems patikrinimams atlikti visoje Bendrijoje.

69 — Žr. 2003 m. liepos 3 d. Sprendimą *Chronopost ir kiti prieš Ulfex ir kiti* (C-83/01 P, C-93/01 P ir C-94/01 P, Rink. p. I-6993, 43 punktas).

B — *Ieškinys dėl Komisijos sprendimo panaikinimo*

114. Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį, jei Teisingumo Teismas panaikina Pirmosios instancijos teismo sprendimą, jis gali pats priimti galutinį sprendimą byloje nagrinėjamu klausimu, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui.

115. Šioje byloje, mano nuomone, bylos nagrinėjimo stadija leidžia Teisingumo Teismui priimti sprendimą dėl apeliantės ieškinio dėl panaikinimo.

116. Kaip pirmąjį ieškinio dėl panaikinimo pagrindą, kuris yra pagrindinis pagrindas, susijęs su kitais nurodytais pagrindais, apeliantė nurodė, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 3508/92 8 straipsnį ir Reglamento Nr. 3887/92 6 bei 9 straipsnius, nes, apeliantės nuomone, remiantis šiomis nuostatomis, šioje byloje negalima padaryti išvados, kad Belgijos valdžios institucijos turi pareigą arba naudoti netaikytas priemones, arba baigti įvesti su žemės ūkio paskirties sklypais susijusius grafinius duomenis į GIS iki rugpjūčio 31 dienos.

117. Šios išvados 67–92 ir 100–111 punktuose mano pateikta antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirmųjų keturių dalių analizė aiškiai parodo, kad Komisija nepateikė tinkamų įrodymų, patvirtinančių rimtų ir pagristų abejonių dėl nagrinėjamu laikotarpiu Belgijos valdžios institucijų atliktų tikrinimų veiksmingumo egzistavimą, atsižvelgiant tiek į šių institucijų elgesį pastebėjus realius neatitikimus tarp deklaruoto ploto ir GIS ploto, tiek į vėlavimą įvesti į GIS grafinius duomenis apie žemės ūkio paskirties sklypus.

118. Todėl, mano nuomone, skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek jis Belgijos Karalystei nustato 2 % vienodo dydžio korekciją už deklaruotas iš EŽŪOGF Garantijų skyriaus lėšų finansuojamas išlaidas.

119. Patvirtinus pirmąjį ieškinio dėl panaikinimo pagrindą, akivaizdžiai nebūtina nagrinėti kitų šio ieškinio pagrindų, pateiktų tik kaip alternatyva.

C — *Išlaidos*

120. Teisingumo Teismo procedūros reglamento 122 straipsnyje numatyta, kad tais

atvejais, kai apeliacinis skundas yra pagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia teismas. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą remiantis 118 straipsniu, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti laimėjusios šalies išlaidas, jei pastaroji to reikalavo.

121. Kadangi aš siūlau Teisingumo Teismui patenkinti ir ieškinį dėl panaikinimo, ir apeliantės pateiktą apeliacinį skundą, tai taip pat, atsižvelgiant į apeliantės reikalavimus, siūlau nurodyti Komisijai padengti bylinėjimosi Teisingumo Teisme ir Pirmosios instancijos teisme išlaidas.

VI — Išvada

122. Atsižvelgdamas į pirmiau pateiktą analizę, siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti:

„1. Panaikinti 2006 m. liepos 25 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje *Belgija prieš Komisiją* (T-221/04).

2. Panaikinti 2004 m. vasario 4 d. Komisijos sprendimą Nr. 2004/136/EB tiek, kiek šiuo sprendimu Belgijos Karalystei buvo nustatyta 2 % vienodo dydžio korekcija už 2000–2002 finansiniais metais deklaruotas iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus lėšų finansuojamas išlaidas.

3. Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi pirmojoje instancijoje bei apeliaciniame procese išlaidas.“